

3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

† Κυριακή Δ' Νηστειῶν.

Ἰωάννου Σιναΐτου ὁσίου συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†605).

Νικήτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†824).

Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου (†833).

Ἦχος πλ.δ', ἐωθινὸν ἦ.

(TME Τριωδίου §§41-43).

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος πλδ Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ι ε ε
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η
 σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου
 σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v_{δλ}

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοσης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα

ρελ θω^v_{δλ}

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v_{δλ}

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v_{δλ}

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δ η ε πο ρευ ο μην ε κρου

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει ^{Νη}

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^Δ του ε ξο

μο λο ^χ γη σασθετω ο νο μα τι σου ^ν

Ε^{Νη} σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην λα τρει ει ει ^ν

αν σοι Χρι στε προσφερομεν ^ν _{δλ} ο ο τι ηυ δο κησαστου
ε λε ησαι η μας δια της αναστα α σε ε
ως ^ν _{δλ}

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ^ν _{δλ} ε ως ου αν τα πο

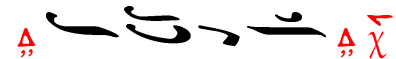
δως μοι ^ν _{δλ}
Κ^{νη}υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρι ι ψης η μας
α πο του προ σωπου σου ^ν _{δλ} αλ λα ευ δο κησοντου ε
λε ησαι η μας δια της αναστα α σε ε ως ^ν _{δλ}

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^ν _{δλ} ει σα κου

σον της φω νης μου ^ν _{δλ}
Χ^{νη}αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τη ρ των Εκ κλη σι
ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι ον ^ν _{δλ} συ γαρ ε δε ξω
πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι ων δια της αναστα
α σε ε ως ^ν _{δλ}

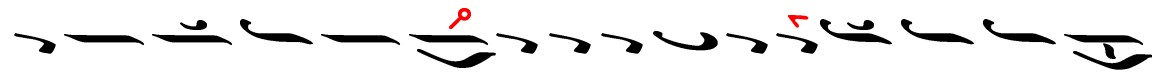
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα

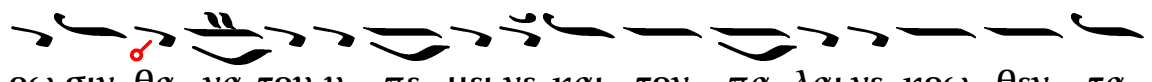
 ^Α_{δλ} ^Χ_{δλ}
εις την φωνην

της δε η σε ως μου ^ν_{δλ}

Ο^{νη}
εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ των αι ω νων

γεν νη θεις επ ε σχα των δε των χρο ο ο νων ο αυ τος

εκ της α πει ρο γα μου σαρκω θεις ^ν_{δλ} βου λη η σει σταυ

ρω σιν θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν τα

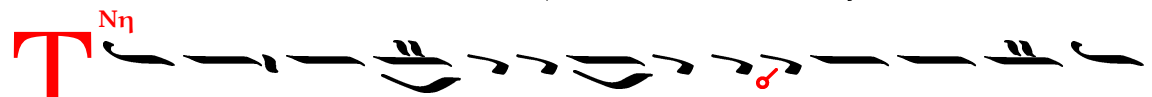

αν θρω πον ε σω σε δι α της ε αυ του ου α να στα

α σε ε ως ^ν_{δλ}

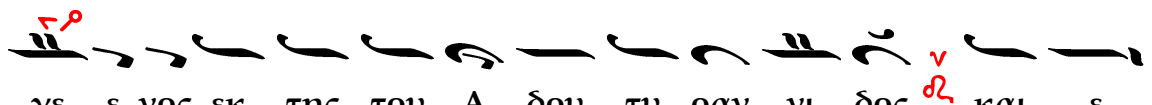
Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

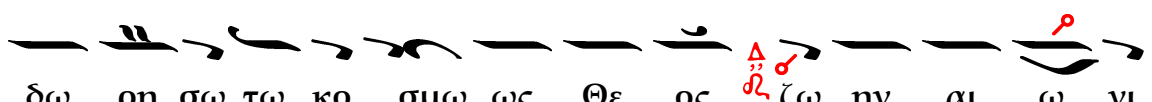
ὑποστήσεται;

 ^Α_{δλ} ^Χ_{δλ}
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν ^ν_{δλ}

Τ^{νη}
ην εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου μεν

Χρι στε δι η η η ης η λευ θε ρω σας ^{Δι} ^{νη} Α δα μι αι ον

γε ε νος εκ της του Α δου τυ ραν νι δος ^ν_{δλ} και ε

δω ρη σω τω κο σμω ως Θε ος ^Α_{δλ} ζω ην αι ω νι

ον και το με γα ε ε λε ε ος ^ν_{δλ}

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε ου μο νο γε νες

ο προ σπα γεις εν τω σταυ ρω και α να στας εκ τα α

φουτρι η η με ε ρος

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Τριωδίου γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ρ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Π α τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

λη θως τθ Θε ο εν τω λα ρυ γι τας υ ψω σεις ε

φερες με λε των πρα κτι κω τα τα τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να πη

γα ζσ σαν χα α ριν ε πλσ τι σας γε γο νως

μα κα ρι ος των α σε βων παν των τα βλ ευ μα τα

κα τα στρε ψα α με νος

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ

εκ πα σω ων

των α νο μι ων αυ τῶ

Π α τερ Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α

λη θως τῶ Θε ο εν τω λα ρυ γι τας υ ψω σεις ε

φε ρες με λε των πρα κτι κω τα τα τα θε ο πνευ

στα λο γι α παν σο φε και την ε κει ει θεν α να πη

γα ζῶ σαν χα α ριν ε πλῆ τισας γε γο νως

μα κα ρι ος των α σε βων παν των τα βῶ λευ μα τα

κα τα στρε ψα α με νος

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Π α τερ Ι ω αν νη εν δο ξεται στων δα κρου ων

ρο αις την ψυ χην καθαι ρο με νος και παν νυ χοις

στα σε σι τον Θε ον ι λα σκο με νος α νε πτε

ρω ω θης προς την α γα πη σιν την τῶ τῶ μα α

καρ και ω ραι ο τη τα η ης ε πα ξι ως νυν
 α πο λου εις α λη κτα χαρ μο νι κως με τα των
 συν αθλων σθ θε ο φρον Ο ο σι ε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με νει εις τον αι ω να

α τερ Ι ω αν νη Ο σι ε α να πτε ρω σας
 τον νεν προς θε ον δι α πι στεωσ κο σμι κησσυ γ χυ
 σε ως ε βδε λυ ξω το α στα τον και τον σταυ
 ρο ον σθ α να λα βο με νος τω Παν τε πο ο
 πτη κα τη κο λθ θη σας σω ω μα δυ ση νι ον
 α γω γαις α σκη σε ως τω λο γι σμω σθε νει δσ λω σα
 μενος τθ θει σ Πνε ευ μα τος

Ἦχος Πα φ

ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 γι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι

Ο^{Πα} ο σι ι ε Πα α α α τερ^Π της φω νης
 του Ευ αγ γε λι ι ου του Κυ ρι ι ου α κου ου
 ου ου ου σας^{Κε} το ον κο σμο ον κα τε ε ε ε
 λι ι ι ι πες^{Δι} τον πλου τον και τη ην δο ο ο ξα αν
Πα εις ου δεν λο ο γι σα α α α α με ε ε ε νος^Π
Κε ο θεν πα α α σιν ε ε βο ο ο ο ας^{Πα} α
 γα πη σα τε το ον Θε ε ον^Δ και ευ ρη σε
 τε χα ρι ιν αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ον^Π
Κε μη δεν προ τι μη ση η τε^{Πα} της α γα α α πη ης
 α αυ του ι να ο ο τα αν ε ελ θη^Δ εν τη
 δο ο ο ξη η η α α αυ του^{Πα} ευ ρη τε α
 να α πα αυ σιν^Δ με τα α πα αν των τω ων α
 γι ι ι ι ων^Π ων ταις ι κε σι ι αι αις Χρι ι
 ι στε^{Κε} φυ λα α ξον και σω ω σον τα ας ψυ χα ας η
 μων^Δ

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Κ^{Νη} αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας
των αι αι ω ω ω νω ω να α α μην ^{νδ}

Ο^{Δι} Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων δι α
φι λα α αν θρω ω πι ι ι αν ε πι τη ης
γης ω ω ω ω ω φθη και τοις αν θρω ω ω ποι οις
συ να νε ε ε στρα α α α α φη ^{νδ} εκ Παρ θε
ε ε νσ γα ρ α α γνης σαρκα προσ λα α α βο με ε

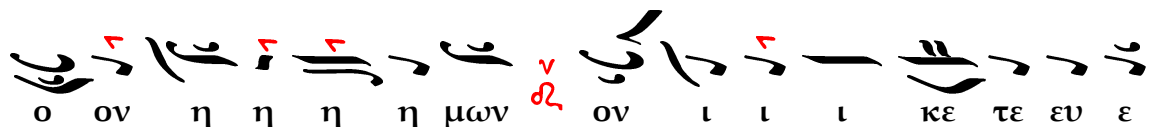
νος και εκ ταυ της προ ε λθων με τα της προ οσ λη η
η η ψε ε ε ε ως ^{Γα} ει εις ε ε στι ι Υι υι ος ^{νδ}

^{Δι} δι πλους τη ην φυ υ υ υ υ υ σιν αλλ ου τη ην υ υ
πο ο ο ο στα α α α σιν ^{νδ} δι ο τε ε λει ο

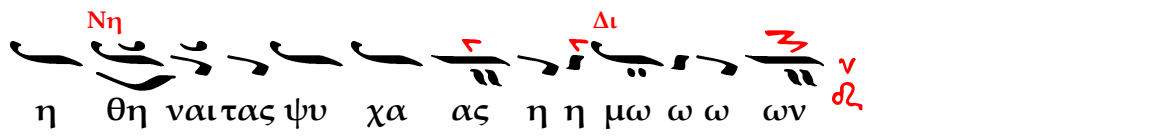
ον αυ τον Θε ε ον και τε λει ο ο ον αν θρω ω πον

^{Δι} α λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ τ το ο ο ο ον

^{Νη} ^{Αδ} τες ο μο λο ο γου ου ου μεν Χρι στον τον Θε ο ο

 ο ον η η η η μων ^νον ι ι ι κε τε ευ ε

 μη η τερ α νυ υ υ υ φε ε ε ευ τε ^Δε λε

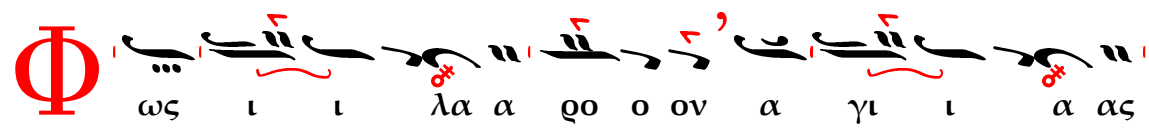
 η θη ναιτας ψυ χα ας η η μω ω ω ων ^ν
 * * *

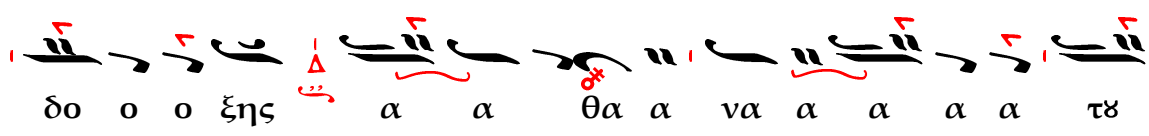
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

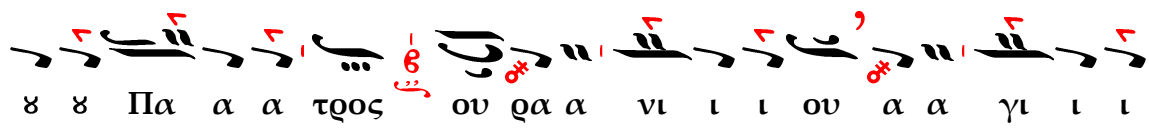
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

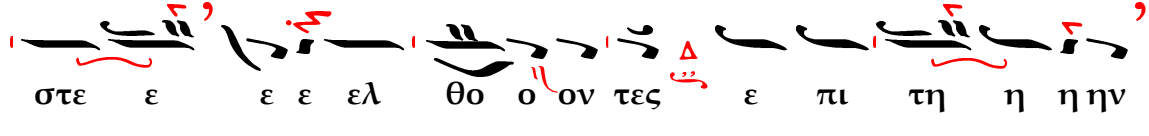
Ἦχος Δι - ς

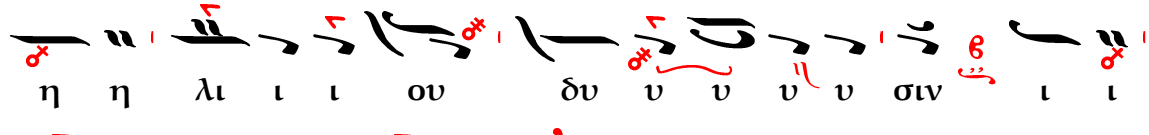

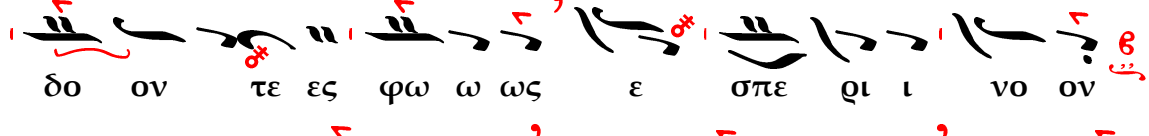
Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ

 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

ο ο ν και αι Α α α γι ο ο ν Πνε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ο ν α ξι ι ο ο ο ν σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι ο ις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

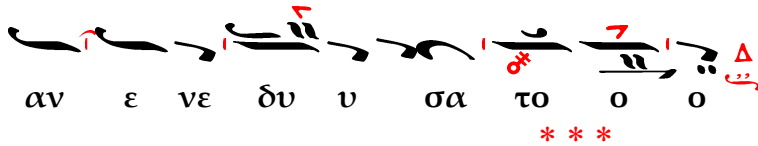
Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ

 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

A^{Nη} νηλ θες ε πι σταυ ρου Ι η σου ο κα τα
βας εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η ζω η
η η α θα νατος ^ν _ρ προς τους εν σκο τει το φως το α λη
θι νον προς τους πε σον τας η πα αν των α να στα
σις ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η μων δο ο ξα α
σοι ^ν _ρ

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἀμήν,
τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνούμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^Δ _ρ ^χ και πε ρι ι ε ζω σα το ^ν _ρ

X^{Nη} ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει απ

αλ λη λων δι ε τε με της α χραν του μεν ψυ χης εν
Α δη κα τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε τα φω
δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω μα
του Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων

Στίχ. β'. Καί γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου

ου σα α λευ θη σε ται

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις δο ξο λο γου μεν
Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα σιν δι ης η
μα ας η λευ θε ρω σασ της τυ ραν νι ι δος του Α
δου και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι ω νι ον
και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο

ο τη η τα η με ρων

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα
λη πτε ε ποι η τα ου ραν ου και γης δι α σταυ ρου πα
θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη συ να νε
 στησαστον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω^v δο ο ξα
 τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι ης δε δω ρη
 σαι η μιν την αι ω νι ον ζω ην και ι λα σμον α μαρ
 τι ων ως μονος ε ευ σπλα αγχος^v

Ἦχος Δι-θ

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι^Δ

Τ^{Δι}ον ε πι ι γη ης αγ γε ε ε λον και εν ου
 ρα νοις α αν θρω πο ο ο ον Θε ε ε ε ου^Δ του
 κο ο σμου τη ην ε ε ευ κο σμι ι αν^Δ την τρυ
 φη των α γα θων και των α ρε ε των^Δ των α σκη των
 το καυ χη η μα Ι ω α α αννην τι ι μη η η
 σω ω ω μεν^θ πε φυ τευ με ε νο ος γαρ εν τω
 οι οι κω ω του Θε ε ου^Δ ε ξην θη σε ε δι ι

ι και αι αι ω ως και ω σει κε δρος εν ε ε ρη

η η μω ε πλη θυ νε τα ποι οι μνι ι α Χρι ι στου

των λο γι κω ω ων προ βα α των εν ο σι ο τη

η η τι και δι και αι ο συ υ υ υ υ νη

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ωνων α α μην

Ωθαν ματος και αι νου πα α αν των των πα λαι αι

αι θαν μα α των τις γαρ ε γνωμη η τε ε ε ρα α α

νευ α ανδρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και εν αγ

κα λαι αι αις φε ε ρου ου ου σαν τον α πα

σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο ο ο ον τα

θε ου ε ε στι βου λη η το ο κυ υ η η θε

εν ον ως βρε φος Πα να α γνε σαις ω λε ε ε ε ναις

βα στα α α σα α α σα και μη τρι κην πα ρη σι

αν προς αυ το ο ον κε ε κτη με ε ε ε νη μη

παυ ση δυ σω ω που ου ου σα υ περ των σε ε ε τι
 μω ων των του οι κτει ρη η η σαι και σω ω σαι
 τας ψυ χα α ασ η η η η μω ω ω ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην

κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις
η μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Τ αϊς των δα κρυ ων σφ ρο αις της ε ρη μου το
α γο νον ε γε ε ωρ γη σας και τοις εκ
βα θης στε ναγ μοις εις ε κα τον τς πο νης ε
καρ πο ο φο ρη σας και γε γο νας φω στη τη
οι κου με νη λαμπων τοις θα αυ μα σι Ι ω αν
νη πα τηρ η μων ο σι ε πρε σβευ ε Χρι στω
τω θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γε ρσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι

 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και

 σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *